

[Tyroll]

hvad arbejdsgiverne rent faktisk har betalt i forhold til de udgifter, der er til efterlønsordningen. Svarer det til de to tredjedele? Hvad mangler der? Osv. Kan det ikke blive her, så må det blive under udvalgsarbejdet.

Poul H. Møller (KrF):

Kristeligt folkeparti er jo også forligsparti og har været med til at godtage denne regulering af indbetalingerne til efterlønsordningen.

Ordningen har jo, som flere ordførere har sagt, været en næsten overvældende succes, langt ud over, hvad man havde kunnet forudse, og det er klart, at omkostningerne til ordningen dermed er steget uforholdsmæssigt meget. Derfor er den regulering, som finder sted nu, i og for sig kun en følge af, hvad man bestemte allerede i 1978, da loven blev vedtaget, nemlig at man efter 3 år skulle tage det økonomiske grundlag op til overvejelse. Det har vist sig strengt nødvendigt at regulere på tilskuddene.

Ordningen har som sagt været en succes. Man regnede oprindeligt med, at man det første års tid ville komme op på 16.000–17.000 personer. Nu er vi, 3 år efter, i nærheden af de 70.000, og man kalkulerer med en tilgang de næste 3 år på 5.000 personer hvert år, så det må siges at have været en overvældende succes.

Vi finder, at det er en udmærket ordning, og det viser da også, at der var behov for den, når der er så mange, der har meldt sig til. Mange mennesker, som allerede i 60 års alderen føler sig nedslidte, og som gerne vil gå på en slags førtidspension, benytter sig af denne ordning. Samtidig var det jo sigtet, at ordningen skulle skaffe flere arbejdspladser, og det er der ingen tvivl om at den har gjort. Selv om den ikke tilnærmelsesvis har skaffet 70.000 flere arbejdspladser, så har den ganske givet skaffet mange ekstra arbejdspladser, som ellers ville have været besat flere år frem i tiden.

Derfor undrer det mig egentlig lidt – men det skal jeg måske ikke undre mig over – at hr. Glistrup i dag står og taler om, i hvilken forfærdelig grad regeringspartiet plus dets forligspartier har medvirket til denne store arbejdsløshed, og at det alene er os, der er skyld i denne store arbejdsløshed. Her er i hvert tilfælde et forslag, som skulle mindske

arbejdsløsheden noget. Mig bekendt er arbejdsløsheden også kolossalt stor i den øvrige del af Vesteuropa, i USA, i meget store dele af verden i det hele taget. Og det kan vel næppe hverken socialdemokratiet eller forligspartierne beskyldes for.

Vi håber, at det ikke blot er forligspartierne, der kan gå ind for disse ændringer, men at der efter et grundigt udvalgsarbejde kan vindes større tilslutning til dem, således at vi får et bredere og et større flertal for lovens videreførelse med disse ændringer.

Mølgaard (DR):

Retsforbundets folketingsgruppe kan fuldt ud tilslutte sig den kritik af arbejdsløshedsunderstøttelsessystemet, som i dag er fremført fra flere af de foregående ordføreres side. Vi kan tilslutte os, at blev der ført en ganske anden politik, der sikrede, at arbejdsløsheden forsvandt, så ville det være langt, langt lykkeligere end dette konstant at opleve et behov for at opskrue bevillingerne og skaffe sig indtægter i øget omfang til at finansiere de stadig større udgifter, vi har til arbejdsløshedsunderstøttelse. Det gælder også de abnorme mængder af ændringer, der er blevet gennemført bare inden for de allersejeste år, noget, der må medføre rod og fejl i administrationen. Også på det punkt, som specielt venstres ordfører fremførte her i dag, må vi helt og fuldt bakke kritikken op.

Vi vil også se kritisk på det forhold, at man på forhånd har aftalt lovteksten i en snæver, en eksklusiv, kreds af partier, nemlig 4 partier ud af folketingets 10 partier. Hvorfor skal der være en eksklusiv aftale mellem disse 4 partier, som udelukker det øvrige folketing fra at øve medindflydelse? Det finder vi temmelig urimeligt. På den baggrund bliver denne første behandling såvel som det påfølgende udvalgsarbejde og anden- og tredjebehandlingen, som grundloven jo foreskriver som forudsætning for, at et lovforslag kan vedtages, ikke så lidt af en skueret eller en skueproces.

Men jeg kan love, at vi under udvalgsarbejdet vil prøve at påvirke forligspartierne ved at søge en række spørgsmål belyst, og dermed kan vi så have håb om, at de 4 partier indbyrdes kan enes om, at det var bedre at ændre en smule i den og den retning. Men chancen er ikke stor, når de 4 partier på for-